

תת"ע 2112/07/21 - מדינת ישראל נגד זיד אבו צביה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2112-07-21 מדינת ישראל נ' אבו צביה
תיק חיזוני: 34123217605

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	זיד אבו צביה
נאשמים	

החלטה

להלן נימוקי להכרעת דין מיום 27.6.23 לפיה זוכה הנאשם על ידי מחמת הספק.

אצין כי בשל תקללה, לא נסרקה החלטה זו בזמן למערכת, והיא מועברת כהחלטה רק היום.

בשל התקלה לעיל, זכות הערעור של הצדדים (ככל שיבקשו להגיש ערעור) תהיה ל- 45 יום מהיום.

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: בתקנות).

בהתאם לעובדות כתוב האישום, נהג הנאשם רכב ביום 14.10.20 בכביש ראשי הסמוך לנקיות המשטרה בישוב שבב שלום, ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז הנאשם טלפון שלא באמצעות דיבורית.

ה הנאשם כפר באישום וטען כי בשום שלב של נהיגתו לא אחז במכשיר טלפון.

פרשת התביעה בתמצית -

שני עדים העידה המדינה במסגרת פרשת התביעה, כאשר כל עד בתווך הגיע גם מזכר או דוח שערך ביחס לפעולותיו באירוע זה.

עת 1 - רס"מ מרדכי אלמליח ערך את הדוח (ת/1) אשר הוגש כראיה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בהתאם לעדות והנתונים שרשם בת/1 עליה הגרסה הבאה:

עד זה ישב ליד נהג הנידת שהייתה לדבורי בת/1 בתנועה לכיוון כיכר ("וּהַנִּידָת בְּתַנוּעָה לְכַיוֹן הַכִּיכָּר" - שורה שנייה בנסיבות של ת/1).

עד זה טוען כי הבחן ברכב בו נהג הנאשם נכנס למעגל התנועה ממול הנידת כאשר נהג אוחז בידו הימנית טלפון סלולי בגובה ההגנה. השוטר טוען כי הבחן בעבירה בעוד הרכב היה שקוף אך סגור.

בעדותו בבית המשפט טען **בניגוד לת/1** כי "אני עמדתי כדי להיכנס למעגל והוא נסע בתוך המעלג. אני ראיתי אותו בזמן שהוא עומד והוא נוסע" (**עמוד 5 שורה 11-10 לפרטוקול מיום 13.3.23**).

העד חזר על גרסתו ולפיה ראה את הנאשם אוחז טלפון ביד ימין בגובה ההגנה וטען כי ראה את העבירה גם מהחלון הקדמי וגם מהחלון הצדדי.

לאחר שנכפה סרטון האירוע (ת/2) בו נראה חלון הצד של הרכב סגור ומואבק, טען העד כי המשמה הקדמית שקופה ואיןה מלכנית וכי גם דרך שימוש הצד למטרות האבק שעלייה ניתן לראות את העבירה.

עת 2 רס"מ אליאל דמרי - באמצעותו הוגש המזכיר ת/3.

עד זה לא זכר כלל את האירוע ולמעשה עדותו נסמכה על מזכרו בלבד.

לפי מזכרו של העד, הנאשם החזיק טלפון ביד ימין, ובניגוד לעדותו של ע.ת 1 טען כי הנאשם הקיש על המסר בזמן הנהיגה.

עד זה לא ידע לציין הין התרחש המפגש עם הנאשם (במעגל תנועה או במקום אחר) שכן לא ציין זאת כלל בזיכרון.

ה הנאשם עצמו בעדותו טען כי החזיק את ההגה בשתי ידיים, כי לא אחז בשום שלב מכשיר טלפון והוא היה בມגירה ליד הגיר.

תגובת הנאשם מידית כפי שתועדה בת/1 היא:

"אני לא הייתי בטלפון, אתם הייתם אחראים בכלל"

ה הנאשם טען בעדותו כי השוטרים טעו עת טענו כי החזיק טלפון בידו, והדגיש את הפער שבין עדויותיהם עת אחד טען שהחזיק טלפון ואילו השני טען כי הקיש על טלפון נייד.

ה הנאשם נשאל בסה"כ 3 שאלות בחקירה הנגדית והשיב על כלן.

דין והכרעת הדין -

כתב האישום מיחס לנאים נהייה ב"כיבש ראשי סמור לנקודת המשטרה שבב שלום"

אף לא אחת מדיווחות השוטרים מתארת מיקום זה כמיקום בו נאג הנאים שכן ע.ת 1 מתאר אירוע בו הnidית מתקרבת לכיכר (להבדיל מכיבש ראשי ליד המשטרה) , ובזמן **תנוועה** של הnidית הוא רואה את הנאים גם הוא בתנוועה.

ע.ת 2 לא תיאר כלל את מיקום האירוע במצורו ואין הוא זכר כלל את האירוע נשוא הדוח.

ע.ת 1 שינה את גרסתו בעניין מהותי, שכן בת/1 רשם כי הבחן בעבירה **בעוד nidית בתנוועה**, אך בעדותו **בפני** טען כי הבחן בעבירה **בעוד nidית עומדת** והנאים בלבד מצוי בתנוועה בכיכר.

מעבר לסתירה לעיל בעדותו של ע.ת 1, אין מדובר בעדות שמעידה בהכרח על חוסר אמינות, כך גם לא ניתן היה להתרשם מעדותו הקצרה מכך של ע.ת 2 שלמעשה לא זכר כלל את האירוע, וכל עדותו נשענה כל מזker קצר של 4 שורות.

אולם, כפי שIOSBER להלן, לא מדובר בקושי היחיד שיש בעדוות השוטרים:

מסרטון האירוע (ת/2) עולה כי חלונות הרכב היו סגורים ולפחות חלון הצד הרלוונטי היה מאובק למד'

נכון כי ע.ת 1 ציין בעדותו כי הבחן בעבירה גם מהשמה הקדמית וגם מחalon הצד, אך בת/1 רשם כי החלון היה שquoF ו"סגור".

המילה "סגור" יכולה להיות רלוונטית רק לחalon הצד, שכן אין רלוונטיות למילה זו ביחס לשמה הקדמית שאינה ניתנת כלל לפתיחה.

למרות דלות הראיות שעלתה ממזכרי השוטרים, עדין קיימ פער בין עדויות אלה בנקודת מהותית, שכן ע.ת 1 טען כי הנאים רק אחז בידיו הימנית, ואילו ע.ת 2 רשם כי הנאים הקיש על הטלפון בזמן שאחז אותם.

המדובר בעבירה בה הבחן לכאורה השוטרים למשך שניות בודדות, שכן מדובר ברכב המצוית בתנוועה החולף על פניהם (בין אם היו בעצם בתנוועה ובין אם עמדו - כאמור בנקודתזה זו קיימת סתייה בעדותו של ע.ת 1).

בכל אופן, מדובר בפרק זמן קצר מאד שעמד לרשותם, כאשר יכולת הבדיקה הייתה דרך השימוש הקדמית בעיקר לאור מצבה הסגור והמאובק מכך של שימוש הצד.

אם שני השוטרים הבחינו באותו פרק זמן קצר שעמד לרשותם בעיקר דרך השימוש הקדמית באופן התנהוגות ממש של הנאים, כיצד האחד מຕאר רק החזקה של הטלפון ואילו השני מຕאר מצב של הקשה על הטלפון?

במצב המתוואר לעיל אפשרות של טעות בזיהוי עבירה על ידי השוטרים היא אפשרית.

לא מצאתי עדות הנאשם עצמו סימן מובהק לאי אמרת אמת. על פניו עדות הנאשם נראה לך לחייב. לא עלתה מחקירותו הנגדית אינדיקטיה לאי אמרת אמת, וכך גם לא מעודתו הראשית.

תגובהו המיידית מיד כאשר עוכב הייתה הכהה גורפת של העבירה, וזה תועדה.

לא מצאתי ראייה חד משמעית המוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי העבירה בוצעה שכן ביחס למצב התנווה של הנגידת קיימת סתרה עדות ע.ת 1 וכן גם קיימים שני מחותי ביחס לשימוש לכארה שעשה הנאשם עם החפש בו אוחז (אם אוחז כלל טלפון בידו), וכאשר עדויות התביעה נשענות על שני מזכירים דלים וגם בהם יש סתרות שחלקו מהותיות, נוצר קושי לבסס הרשעה בהליך פלילי, ויש הצדקה לתת ביטוי לספק שנוצר בדרך של זיכוי הנאשם.

בשל נימוקיו לעיל, החלמתי ביום 27.6.23 לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק שקיים בעניינו נוכחת עצמת הראיות שהוצעו.

כאמור לעיל, לצדדים זכות ערעור תוך 45 ים מהיום.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ג, 30 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.